

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/128/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010328
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513010328.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. júla 2015 prejednal odvolania obžalovaných

X) N. T. ,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom D. č. XXX, t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

X) H. R.

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom D. č. XXX, t.č. na slobode, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/131/2013 zo dňa 14. mája 2014 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste týkajúci sa obžalovaného H. R..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa sa obžalovaný H. R. o d s u d z u j e podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 2, 36 písm. l), 37 písm. h) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e sa výrok o treste uloženom obžalovanému H. R. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/83/2013-136 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 16.01.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného T. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

Výrok o vine a náhrade škody zostáva týmto rozsudkom nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní N. T. a H. R. uznaní vinnými spolupáchateľstvom z prečinu krádeže podľa §§ 20, 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa §§ 20, 194 ods. 1 Tr. zák., pretože po spoločnej predchádzajúcej dohode v doposiaľ presne nezistenom čase okolo 00.00 hod. v noci zo dňa 07.06.2012 na deň 08.06.2012, v obci D., okres U. G. U. H., neoprávnene vnikli do rodinného domu číslo XX tak, že nadvihli a vytiahli z pántov zadnú kovovú bránu v plote, následne vstúpili na dvor rodinného domu, ďalej vylomili zámok dverí domu a vstúpili do jeho interiéru, odkiaľ odcudzili kovový materiál - radiátorové trubky a antikorový odpad s celkovou hmotnosťou cca 172 kg, ktoré potom spoločne odovzdali v zberných surovinách v obci W., čím poškodenému B. H., nar. XX.XX.XXXX, spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške najmenej 69,82 Eur a poškodením brány oplotenia rodinného domu škodu vo výške najmenej 100,- Eur.

Obžalovaný N. T. bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 38 ods. 4, 36 písm. l, 37 písm. h) m) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 8 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný H. R. bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 4, 36 písm. l), 37 písm. h), m) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 28 mesiacov nepodmienečne. Pre výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému H. R. právoplatným rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/83/2013 zo dňa 02.12.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovaným uložená povinnosť, aby spoločne a nerozdielne uhradili poškodenému B. H. škodu vo výške 169,82 €.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obidvaja obžalovaní. Obžalovaný N. T. odvolanie zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a odvolanie následne písomne odôvodnil. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Poukázal na to, že k spáchanému skutku sa priznal a jeho spáchanie oľutoval. Na spáchanie skutku bol nahovorený, pričom škodu je ochotný nahradiť. Obžalovaný uviedol, že jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný a uložený trest je neprimeraný a príliš vysoký. Navrhol zrušiť výrok o treste s tým, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody, prípadne iný alternatívny trest.

Obžalovaný H. R. písomne podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie taktiež smerovalo proti výroku o treste. Obhajca poukázal na doznanie obžalovaného a jeho úprimnú ľútosť. Uviedol, že obžalovaný má zlú sociálnu situáciu, keď žije s družkou na materskej dovolenke a vychovávajú dve malé deti. Nedostatok financií pre rodinu riešil zberom kovov, pričom pre veľkú konkurenciu je čoraz ťažšie získať nejaké odpadové železo. Nepredpokladal však, že za svoju trestnú činnosť môže dostať tak závažný vysoký trest. Obhajca vyslovil názor, že v danom prípade prichádzalo do úvahy použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, pretože uložený trest je pre páchatela, ale aj jeho rodinu neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania, prípadne iný druh trestu. Obhajca navrhol, aby súd prvého stupňa primárne preskúmal procesnú správnosť vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti tohto obžalovaného. Ďalej navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušiť vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol o uložení primeraného trestu obžalovanému H. R..

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca obžalovaných poukázal najmä na charakter trestnej činnosti a jej následok, na veľmi zlú finančnú a sociálnu situáciu obžalovaných. Navrhol obžalovaným uložiť miernejšie tresty. Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín navrhla odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Odvolačný súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že čiastočne možno prisvedčiť len odvolaniu obžalovaného H. R..

K vytýkanej procesnej chybe týkajúcej sa neprítomnosti obžalovaného H. R. na hlavnom pojednávaní uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa na začiatku hlavného pojednávania dňa 14.05.2014 správne zistil, že sú splnené podmienky podľa § 252 ods. 2 Tr. por. pre konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti tohto obžalovaného (obžalovaný N. T. sa hlavného pojednávania zúčastnil). Predovšetkým vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť (obžalovaní sa k trestnej činnosti doznali) a účel konania bolo možné dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného H. R.. Obžalovanému bola obžaloba doručená poštou dňa 13.09.2013 a na hlavné pojednávanie bol písomne predvolaný 23.12.2013. Z písomného predvolania obžalovaného na hlavné pojednávanie (č.l. 166) vyplýva, že obžalovaný bol poučený a o možnosti konať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Obžalovaný bol prítom v prípravnom konaní ku skutku, ktorý mu je kladný za vinu v obžalobe, vypočutý.

Súd prvého stupňa teda nepochybil, pokiaľ vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného H. R..

K spoločnému výroku o vine obidvoch obžalovaných odvolací súd uvádza, že tento mal súd prvého stupňa riadne preukázaný (skutkový stav) nielen z doznaní obidvoch obžalovaných, ale tiež z ďalších dôkazov, najmä výpovede poškodeného B. H., obhliadky miesta činu a odborného vyjadrenia. Použitá právna kvalifikácia je tiež správna a zákonná, pretože obidvaja obžalovaní najprv spoločne vnikli do obydlija iného a následne si prisvojili zmocnením cudzí kovový materiál (radiátorové trubky, antikorový odpad), pričom tento čin spáchali vlámaním (vnikli do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia).

Odvolačný súd sa stotožnil aj s výrokom o treste u obžalovaného N. T.. Uložený trest odňatia slobody v jednej tretine trestnej sadzby zodpovedá najmä prevažujúcemu pomeru priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo preto povinnosťou súdu prvého stupňa zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody na 8 mesiacov. Výrok o nepodmienečnosti uloženého trestu odňatia slobody pritom vyplýva z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého trest odňatia slobody nie je možné podmiennečne odložiť, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovaný N. T. sa pritom predmetnej trestnej činnosti dopustil päť mesiacov po tom, čo bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody (01.03.2012), pričom mu bola určená skúšobná doba dva roky s probačným dohľadom. Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného N. T. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol. Prevýchova obžalovaného iným alternatívnym trestom by nebola zabezpečená.

Inú situáciu odvolací súd zistil vo vzťahu k výroku o treste uloženom obžalovanému H. R.. Aj keď možno uzavrieť, že spáchanie tejto trestnej činnosti inicioval tento obžalovaný, z hľadiska aj diferenciácie trestov je nepodmienečný trest odňatia slobody o 20 mesiacov vyšší než u druhého spoluobžalovaného, neprimerane prísny, keď obžalovaní boli odsudzovaní za spoločnú trestnú činnosť. Pre takýto „rozdiel“ nesvedčí ani doterajšia súdna trestnosť, keď obžalovaný H. R. doposiaľ ani nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Je síce faktom, že tomuto obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest, keď skorším rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody na 28 mesiacov s povolením podmiennečného odkladu (rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/83/2013 zo dňa 02.12.2013- trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák.).

Táto skutočnosť však bez ďalšieho neznamena, že obžalovanému musel byť uložený trest odňatia slobody v rovnakej výmere, avšak nepodmienečne ako rozhodol súd prvého stupňa. Tu odvolací súd poukazuje najmä na súdom prvého stupňa zistenú prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, a na to nadväzujúce zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3

Tr. zák. pri aplikácii § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu z 12 mesiacov na 28 mesiacov. Senát odvolacieho súdu však dospel k záveru aj vzhľadom na potrebu ukladania primeraných trestov u spolupáchateľov, že bolo možné aplikovať ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák. veta za bodkočiarkou. Podľa tohto ustanovenia súd môže podľa povahy veci neprihliadať na predchádzajúce odsúdenie, ako na priťažujúcu okolnosť. Uvedené zmiernujúce ustanovenie Trestného zákona, právne sleduje záujem, aby nemuselo dochádzať k neprimeranému sprísneniu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvýšenie dolnej hranice o jednu tretinu).

V predmetnej veci je pritom potrebné uviesť, že táto priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. sa týkala jediného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/106/2010 zo dňa 09.07.2012, kde bol obžalovanému H. R. uložený trest povinnej práce 130 hodín a peňažný trest 600 €. Ostatné odsúdenia má obžalovaný zahladené a posledné odsúdenie sa stalo súčasťou súhrnného trestu, a preto nemožno k nemu prihliadať ako na túto priťažujúcu okolnosť. Odvolací súd pritom zistil, že obžalovaný už trest povinnej práce vykonal, pričom peňažný trest (boli mu povolené aj splátky) nezaplatil len pre nedostatok finančných prostriedkov.

Z vyššieuvedených dôvodov odvolací súd zrušil u tohto obžalovaného celý výrok o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. zák., pretože obžalovanému nemal byť ukladaný trest odňatia slobody s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. a zároveň bol uložený trest odňatia slobody neprimerane prísny. Odvolací súd uložil obžalovanému sám súhrnný trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., bez zvýšenia dolnej hranice, pretože pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyrovnaný. Súčasne však obžalovanému trest odňatia slobody uložil ako nepodmienený, pretože podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom a upustenie od uloženia súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy. Obžalovaný H. R. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, a preto jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.